

Problemes locals

La nostra ideologia fóra incompleta, si als ideals de política general, no hi uníssim una aspiració local, concretada a la nostra ciutat. En presentar-nos davant els nostres conciutadans, ja dèiem que El Dia «en l'aspecte purament de la vida local, vetllarà perquè en el si dels organismes — d'essencial organització democràtica — regeixi la sana i dreturera administració que cal en mires als interessos de Manresa».

Però diem més: El Dia com a diari manresà té també el deure d'estudiar els múltiples problemes locals, així morals com materials, que poden i deuen tenir solució dintre la ciutat, car si en ella estan plantejats i a ella afecten d'una manera particular, són els ciutadans qui han de resoldre'ls; som tots plegats els interessats en la millor solució. I és la premsa, la que ajuda a orientar l'opinió, fent-se ressò a la la vegada, del criteri que tinguin respecte a cada problema, els seus abonats i amics.

Al constituir-se en portaveu d'un seior afí, deu fer-ho informant-lo al mateix temps dels diferents caïres de cada problema perquè l'estat d'opinió que s'arribi a formar, sigui ben conscient i pugui obrar d'una forma decidida.

No és patriòtic, ni pràctic, encara que sigui molt còmode, defensar per sistema cteris protestataris i negatius, moltes vegades excessivament egoistes, que no condueixen enlloc i són purament destructors; cal ésser afirmatiu, amb mires a realitzar això que es pot construir.

El Dia deu tenir una suprema aspiració psdagògica: que és la de formar ciutadans, veritables ciutadans, concients dels seus drets i també dels seus deures, complidors de les seves obligacions ciutadanes i suficientment liberals per saber respectar els drets del pròxim.

Tenint en compte aquestes consideracions cal parlar, amb patriotisme i seny, dels molts problemes a resoldre a la nostra volguda ciutat. Avui no farem més que enumerar-ne alguns d'importants, tal com ragin de la punta de la pïoma. Uns són d'ordre social i altres de caràcter purament material i urbà.

Entre els primers, és cabdal l'organització de l'assistència pública als necessitats, dotant-la també d'uns dormitoris pels transeunts menesterosos, dels quals n'estem mancats en absolut. És important també, la manera d'arribar a fer que la primera ensenyança sigui completament gratuïta i crear beques, perquè els alumnes que surtin d'aquestes, amb talent i voluntat per a estudiar, i no disposin de recursos econòmics, puguin continuar els estudis als quals tinguin inclinació i aptitud.

També és un problema a resoldre, la reorganització de l'Escola d'Arts i Oficis, dotant-la d'una càtedra d'Agricultura i altra de comerç, puix és una anomalia, que essent Manresa una ciutat eminentment agrícola i comercial, no tingui una escola per adquirir els coneixements sòlids que necessiten per a dedicar-se d'una manera científica i eficaç a aquest ram del saber i del treball.

Un altra punt a estudiar és la institució d'una Escola de Música a l'abast d'obers que no comptin amb els medis econòmics per a dedicar-se a aquest art.

Un problema que podríem dir-ne d'higiene social és el del règim que es segueix en l'actualitat en els asils d'infants i orfens.

No tenim dades de Manresa, però sabem per altres poblacions, que el règim seguit fins ara, s'ha reconegut com a desastrós degut als péssims resultats obtinguts.

D'uns pocs anys ençà, s'està ensenyant per un sistema que s'anomena de *llibertat vigilada* i segons sembla dóna millors resultats.

En l'ordre urbà i purament material Manresa, com tota ciutat antiga i de terreny molt accidentat, té molt a fer. Molt s'ha guanyat de trenta anys ençà, però la feina que queda per a sanear i modernitzar la nostra urb és molta i llarga. El seu Municipi no ha estat a to, per causes diverses, amb les iniciatives particulars i del desplegament de aquestes, n'ha resultat una ciutat nova que, ve a ésser com un remat sense pastor. La manca d'un plànol d'aixamplis, constitueix un mal que avui no té remei. Amb tot, cal sortir al pas d'aquest desgavell i remeiar-lo com se pugui i evitar que augmenti. La unió o enllaç de les populars barriades del Poble Nou i Tossal del Coro amb el nucli de la ciutat, s'imposa. L'estudi d'una via que des de la Carretera de Vich per Sant Joan d'en Coll, pel Baix Remei i Torrent de Sant Ignasi, vagi a parar a la Plaça de la Reforma, és cada dia més necessari.

El gestionar prop de les companyies de ferrocarrils, en particular la dels Catalans, sobre el que fa referència a ponts i passos a nivell és de gran conveniència.

I per acabar, avui assenyalarem només, dos problemes dels mes importants. La municipalització de l'enllumenat i la completa muicipalització de l'aigua, son afers aquests, que mereixen estudi detingut.

De la Reforma, del pont damunt del riu, de l'escalinata de la Seu i de la seva façana, no en parlem, perquè com a parlar-ne creiem que ja s'ha fet prou i massa.

J. AROLA SALA

Aquest número ha passat per la censura governativa.

Dues estrenes teatrals

Josep Maria Planes, traductor

Aviat s'estrenarà al teatre No-vetats l'obra francesa *Les dames aux chapeaux verts* d'Albert Arrement, obra que ha tingut molt èxit a França i de la qual n'ha fet una pel·lícula.

La traducció ha estat feta pel nostre amic Josep Maria Planes, sota el títol *Quatre bones senyores*.

Aquest mateix escriptor ha traduït pel teatre Romea una obra americana *The Spider*, i que en català portarà el títol *El Faquir Bengapur*.

Es diu que aquesta obra serà estrenada aquesta setmana.

No cal dir com desitjem que si-guin rebudes amb un bon èxit.

Serà un fet

I l'Associació de Música?

Ens plau informar que la creació a Manresa de l'«ASSOCIACIÓ DE MUSICA» adscrita a les de Catalunya, es un fet, puix en totes les gestions h'han trobat totes les facilitats per a conseguir la seva fundació. Manresa pot ja felicitar-se d'aquesta bona nova que vindrà a donar-li un nou guasardó al seu nom tan ben conquerit, de ciutat culta i artística.

Una entitat de tal relleu musical ens mancava.

Cap felicitar ben cordialment als voluntariosos amics del Art dels sons que han aconseguit portar a felix terme i convertir en realitat el que en poguéem sentir a Manresa l'execució de la música selècta, per les orquestres i artistes de més renom mundial.

Els organitzadors de l'Associació de Música» han tingut cura, com a cosa principalíssima, de que tots, rics i pobres, de dreta i d'esquerra sense la mes lleu distinció de classes, puguin sense cap esforç econòmic, ingressar com a inscrits en la novella entitat d'Art, puix que els preus ja projectats en principi seran a l'abast de tothom.

La Comisió de l'«Associació de Música» a Manresa, està gestionant la cessió a ella, d'un magnífic colisseu local, propi en tots conceptes, per a desenvolupar-hi els concerts amb la màxima comoditat.

Les sessions "Mirador" a Manresa

Tenim notícies, que les notables sessions de cinema, a base de pel·lícules selectes que ve donant el setmanari «Mirador» a Barcelona seran donades també a Manresa, gracies a l'interés d'un grup d'amics del setè art.

Per un imaginari Ateneu

Es torna a parlar amb molta insistència de la creació d'un Ateneu Manresà, eminentment cultural. I diem parlar, perquè fins ara no s'ha realitzat cap acte d'un caire pràctic.

A propòsit d'aquestes converses, recordem el fracàs que obtingué aquesta idea quan fou llençada per primera vegada a Manresa, ara farà uns sis anys. I és que la creació d'una entitat cultural seriosa sempre ha despertat les sospites de certes finalitats polítiques que podrien ésser una nosa per a futures accions, quan una «normalitat» política ens fos permesa. Aquí radica al nostre entendre, tota aquesta munió d'obstacles i d'insuperables entrebancs que dificulten en grau superlatiu la creació d'un fogar pairal de cultura.

Sense sapiguer-nos despendre d'aquest concepte esquitit i migradíssim de què des de qualsevol entitat és pot tirar l'aigua al seu molí, incompletament inútil totes les gestions desinteressades i plenes d'entusiasme que es facin. Si tothom individualment comprèn la necessitat d'aquest Ateneu, que faci el contacte de colzes tan convenient per un esforç mancomunat per arri-

bar a obtenir per la nost.a ciutat aquell mínim de consideració intel·lectual. Altrament no és pot arribar a un acord en ferm per a construir una societat, perquè en una societat cal. designar una Presidència, una Junta Directiva que ha d'ésser la reguladora de les funcions de l'entitat. I a qualsevol persona que ocupi aquests llocs, se li trobarà desseguida la seva filiació política i si més no, la seva probable tombada.

Sincerament creiem, que tan ara com suara, la idea quedarà fallida. No ens faria res equivocar-nos; tan-debó que és pogués bastir aquest Ateneu i sigués això que caldria que fos. Ni dominació dels uns ni dels altres, sinó un lloc neutral, una zona de descans, on s'hi trobés bé tothom sense distinció de matisos ni de classes.

Si vertaderament és consegueix lligar aquests extrems, no devem desconfiar per a properes obres de més empena i de més volada. Aleshores seria hora per esperarçar remuntar la corrent pesanta d'analfabetisme il·lustrat i d'acció que governa a la Ciutat.

JOAN SELVAS I CARNÉ

Les festes de Santa Llúcia

A Barcelona la festa de les modistes, sembla que enguany revestirà encara més solemnitat que l'any passat. Els preparatius ho donen a pensar.

A Manresa, no seran de bon troç tan brillants, però no desmereixarà també segons sembla, d'altres vegades. La comissió de festes ha començat d'actuar i un dels primers encerts és el programa que edita, en el qual hi ha uns interessants

dibuixos de Vilanova. I és precisament d'aquests dibuixos que volem parlar.

Es tracta d'un dibuixant gairebé inèdit que darrerament s'ha donat a conèixer amb una seguida d'encerts entre el nostre públic.

Encapçalem aquestes ratlles, com a mostra de l'humorisme del nostre dibuixant, amb dos quadrets representant escenes típiques de la diada de les modistes.

MADRID

A les 4'30 tarda

L'aniversari del Govern

El sopar d'avui al Ritz

Avui els ministres que componen el Directori es reuniran en un sopar al Ritz per commemorar l'aniversari de la constitució de l'actual Govern.

Hi han estat convidats, també, els ex-ministres senyor Yanguas i Cornejo. Aquest darrer sembla que no podrà assistir-hi per trobar-se indisposat.

Hom recorda que el President té anunciat que en aquest banquet farà interessants manifestacions sobre la política del Govern.—Fabra.

CARNET

A Sabadell es rumoreja insistentment que entre els components del jurat pel premi Joan Creixells, hi ha l'intenció de donar-lo a Carles Soldevila.

Una penya de la mateixa ciutat te ganes d'editar un periòdic que es titularà «El mercat de Calaf» i sembla que serà dedicat a descobrir intrigues i combatre capelletes literàries.

Felicitem el senyor Soldevila per la simpatia que ha sabut despertar a la ciutat del Vallés.

PROLIX

EL DIA: Teléfono 342